

Levensbericht Theo J. van Kessel, 13 april 1932 - 14 november 2015

door Kees Schouhamer Immink, Rotterdam, 6 december 2015.

Op 14 november 2015 overleed Theo van Kessel op 83-jarige leeftijd. Na zijn studie in Delft werd hij rond 1955 lid van de fameuze NatLab-elektronicagroep onder leiding van de heren Klein en Zaalberg van Zelst, waar hij onder andere werkte aan compatibele single-sideband radio. Klein en Zaalberg verkozen de academische wereld, en vertrokken rond 1967 naar de TH-Delft en TH-Eindhoven (Gerit Klein werd later, 1973, staatssecretaris van Onderwijs in het kabinet Den Uyl). Theo en Arie Verkruijsen werden de nieuwe groepsleiders van de groep elektronica/regelsystemen.

Na mijn afstuderen met als onderwerp regeltechniek aan de TH-Eindhoven in 1974 ontmoette ik Theo en Arie voor het eerst bij mijn plaatsingsronde. Ook nam ik een kijkje in Piet Kramers groep Optiek. Aan het eind van de ronde gaf ik de voorkeur aan plaatsing in de groep van Kramer, waar ik mijn pas geleerde kennis in de praktijk hoopte te brengen. Dat ging niet door, want ik werd geplaatst in de groep Van Kessel/Verkruijsen, en gedetacheerd in de groep Kramer.

Het was een feest om in de groepen van Piet, Theo en Arie te werken. Ik viel een beetje tussen het wal en schip van die twee groepen waar drie heren gediend moesten worden, maar, ach, van dienen was geen sprake. Gedurende lange tijd was ik de enige elektronicus in de groep Optiek, waar erg veel te doen was met de ontwikkeling van de videoplaat. De leuke problemen die ik meebracht, werden tijdens de lunch in WB vaak besproken, en oplossingen gesuggereerd. Ik leerde van Theo hoe je zulke nieuwe problemen aanpakte. Theo en Arie hadden een zeer praktische instelling -voor moeilijke formules met integralen ga je maar naar WY8- en er is een lange reeks van belangrijke ontwikkelingen in hun groep tot stand gekomen.

Theo trok creatieve en zelfstandig denkende ingenieurs aan, een 'zooitje ongeregeld' zoals ik wel eens hoorde. De sfeer in de ongeregelde groep was uitstekend waarbij Theo zorgde voor rust in de ren zodat zijn broedende kippen niet van de leg raakten. De groeps cultuur, die, zoals Theo zei, overgeleverd werd van Klein en Zaalberg, was inspirerend en leidde tot fantastische prestaties. Het werk van Carel Dijkmans en Rudy van der Plassche op het gebied van audio en video converters, ADCs and DACs, is beroemd en was leidinggevend voor alle latere DAC/ADC research in de wereld. De bekende viermaal oversampelde DAC was een sublieme noodgreep om Rudy's prachtige 14-bits DAC om te toveren naar een 16-bits DAC 'functie' (het woord was door Theo bedacht), die nodig was voor de Compact Disc speler die in 1979 was afgesproken met Sony. Andere groepsleden waren onder andere Rob van der Grift, Bram Hoogendoorn, Karel Kuijk, Eduard Stikvoort en Arthur van Roermund.

In 1986 vertrok Theo van Kessel van het NatLab, hij paste niet in het droomteam van Theo Claassen (hun humeuren waren verre van compatibel), en hij werd directeur van het Philips International Institute (PII), waar hij het uitstekend naar zijn zin had tussen de jonge buitenlandse studenten. De rol van jeugdherbergvader, zoals hij het zelf noemde, was voor hem geschapen. Hij nodigde mij en anderen uit om college te geven. Als resultaat van de eerste serie bezuinigingen werd in 1989 het PII (ook het Evoluon sneuvelde datzelfde jaar) opgeheven en omgekat naar het Eindhovens International Institute (EII), een onderdeel van de TUE. Theo vertrok met vervroegd pensioen. Het EII kwam onder leiding te staan van Heetman, die als hoogleraar elektrotechniek net met pensioen was gegaan. Het EII werd een paar jaar later opgeheven wegens gebrek aan financiën.

Theo overleed in Geldrop op 14 november. Hij was een zorgzame groepsleider en een goede vriend waar ik met veel liefde aan terug denk.